

GORJE SRCA

„Milearda je Gospod-
njega puna zemlja; et-
leću Gospodnjom utvr-
dena su nebesa. Alelu-
ja, aleluja.“ (Ps 12, 5-6)
Iz Ulica Danalije sv. Mian.

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI

ZAGREB, 8. TRAVNJA 1951.

BR. 15

Ogorčena borba Učiteljevih protivnika

Dva su protivnika stajala nasuprot. Napetost je među njima svakim danom sve više rasla. Jedan je stajao miran i dostojanstven. Na ustima Mu istina. U ruci Mu moć, da čini božanska čudesa. Na licu Mu i vladanju nezreciva svetost. Osim toga je došao, da svojom naukom, svojim svetim primjerom i smrću na križu sve privuče k sebi i da ih spasi. Onda je jasno, da On ne može ustuknuti pred lažju, licemjerstvom i iskrivljivanjem Božjih knjiga. Njegova je zadaća bila, da to pobije, ispravi i poravnava. I ono, što je bilo istinito, iskreno i pravo, da nadopuni.

Zato je na Nj rasla mržnja. Kovala se osveta. Spremalo uništenje. Samo je trebalo, da se nađe podena prilika za Njegove neprijatelje. Onda će zapretna iskra mržnje plinuti ogromnom otvorenom vatrom. I tako je bilo.

Sadućejski su svećenici bili duboko uzbuđeni. Spasitelj se naime svojim revnošću za dom Gospodnji usprotivio nedoličnom običaju. Trgovci su i kupci svojim cjenkanjem i pokadajenjem u hramu pravili veliki nemir i smetnju i bogoslužju i molitvama pojedinačno. Tjerali su trgovinu na veliko. On je oštro nastupio. Sv. Ivan to opisuje ovako: »I nađe u hramu one, što su prodavali: volove, ovce i golubove, i mjenjače gdje sjede. I načinišvi bič od užeta izagna sve iz hrama, i ovce i volove i mjenjačima prosu novce i prevrnu stolove. I onima, što su prodavali golubove, reče: Nosite to odavle i ne činite od kuće Oca moga kuće trgovaca! Tada se sjetiše Njegovi učeniči, da je pisano: »Revnost za dom tvoj izjeda me« (Iv 2, 14-17). Dapače sv. Luka kaže, da je rekao: »Pisano je: Kuća moja kuća je molitve, a vi načinašte iz nje spilju razbojničku« (Lk 19, 46-47).

Time je Isus dirnuo u osinjak. Zašto? Zato, jer je predbacivao pred narodom u lice svećenika, velikim bogatim vijećnicima i svima, koji su imali udjela na toj sramotnoj trgovini, da oni zbog svoje dobiti trpe, da se dom molitve Božje pretvara u spilju razbojničku, i da svete stvari iskorisćavaju u svoje vlastite svrhe.

Ovaj smion čin Spasiteljev silno je raspalio Njegove ogorčene neprijatelje. Zato su odučili, da Ga uhvate, potpurnu na odgovornost i pogube: »Kad to čuše veliki svećenici i književnici, tražili su, kako bi Ga pogubili, jer su Ga se bojali; jer se sav narod oduševljavao za nauku Njegovu. I kad bi uveče, izađe iz grada« (Mrk 11, 18-19). Sluge, koje su oni poslali da Ga uhvate, nisu se usuđili na Nj staviti ruke. Toliko je dostojanstvo i strahopoćitanje odavala Njegova osoba. A jer nije

još došao Njegov čas, ukonio se iz njihovih očiju.

Spasitelj je prihvatio borbu sa svećenicima i Saducejima. On im je najprije pružio svu svoju ljubav i opraštanje. Oni za to nisu marili, nego su u svojoj tvrdokornosti trpžili, da Ga izvedu na sud i upropaste. Svima je iskazivao ljubav zato, da narod vidi potpuno jasno to, što je s njime imao bolje nakane, da li On ili njihovi svećenici. Spasitelj je htio da skinje masku (krabulje) farizejskog pretvaranja i pokaže njihovu unutarnju pokvarenost.

Zidovi su se vratili iz ropstva i obnovili sveti grad i razoreni hram. Ali su kod toga neprestano držali u rukama mač proti svojim tlačiteljima. Tako je i Spasitelj kod obnavljanja kraljevstva Božjega na zemlji u jednoj ruci morao držati mač, a s drugom je nuđao milosti, kojima se to kraljevstvo gradi.

Borba se vodila s nejednakim oružjem na jednoj i drugoj strani. Spasiteljevo je kraljevstvo: istina, pravednost i ljubav. Sredstva, kojima ga je osnivao, isto su tako: istina, pravednost i ljubav. Oružje, kojim ga je branio, opet je: istina, pravednost i ljubav. On je govorio, da se davao ne istjeruje bezbelužbo. To znači: tko u zlu ili po zlu pobjeđuje, toga će i samoga zlo pobjeđiti. Istina nema u svom ocu predrasudu i njezin pogled nije zamagljen. Pravednost kažnjava prema zasluženju mjeri. A ljubav se i u kažnjavanju pokazuje.

Prava ljubav mora moći i nešto na zlo učiniti i kazniti i uskratiti i raniti. Ali je slobodna od svake lične osvete. Ona jednom rukom kažnjava, a drugu pruža na pomirenje i diše je na blagoslov. Spasiteljevi neprijatelji nisu se na Njega mogli

potužiti, da On radi proti svojoj nauci, jer On je govorio i tako činio: »Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite onima, koji na vas mrze! Blagoslivljajte one, koji vas kunu, i molite se za one, koji vas klevetaju« (Lk 6, 27-28). Isto tako je učio: »Ako sagriješ brat tvoj protiv tebe, podi i pokaraj ga među tobom i njim samim. Ako te poslušaj, dobio si brata svoga« (Mt 18, 15).

Isusovi protivnici nisu se borili proti Njemu časnim oružjem. Ni jedna im laž nije bila preglupa, samo ako je vrijeđala, da Ga kod puka omrazi i poruži. Njihova mržnja pokazuje nesavjesnu umjetnost pretvaranja i upravo najgori izjev surovosti. Njihova hajka proti Njemu bila je otrovom nadahnutu. Oni su izmišljali tamne osvetničke planove. Bili su dostojni sinovi onih, koji su ubijali Proroke (Mt 23, 31).

Baš zbog toga njihova opaka raspoloženja Spasitelj ih je udarao riječima kao da grom u njih udara: »Jao vama Saduceji! Ne možete služiti Bogu i mamoni« (Lk 16, 13). »Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu« (Mt 6, 33). »Nije li vam Mojsije dao zakon? I nitko od vas ne izvršuje zakon« (Iv 7, 19). »Ne mislite, da ću vas ja tužiti Ocu. Vas tuži Mojsije, u koga se vi uzdate. Jer kad biste vi vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali, jer je on pisao za mene. Ali kad njegovim Pisanim ne vjerujete, kako ćete mojim riječima vjerovati« (Iv 5, 45-47).

Zato su se ti grešnici u tvrdavi Zidovstva za crvenilom srama na čelu posakrivali. Kvrtili su pesnice. Skripali sa zubima. I tako zaklinjali, da će prihvatiti svako sredstvo, da Njegov ugled i moć kod puka ponište, a Njega da unište.

Takovi su bili Isusovi neprijatelji.

Kako da stećemo blagost?

Kašto je za svaku krepost potrebna molitva da je postignemo, tako je potrebna i za blagost. S Bogom možemo postići i najveće i najteže stvari, a kad se k molitvi pridruži stalna vježba, onda se postizava sve. Nema tako visoka tornja, da mu se malo pomalo ne bismo mogli popeti na vrh. Počnemo li, da u svakoj zgodi suzbijamo svoju zlovolju, malo pomalo ćemo uspjeli, da pogređi i uvrede nismo podnosimo, što više, da ih i s veseljem dočekujemo. Na koncu ne će nam ipodno biti teško, da budemo prema uvreditelju prijatni, te mu čak dademo dokaze i svoje sklonosti. Opat Ivan stavljao je svojim redovnicima za uzor mladici, koji je bio učenik nekog strogog poganjskog filozofa. Mladic je godinama nesamo podnosio uvrede i grdnje svog učitelja, nego je tu krutu školu kod njega morao još i novcem platiti. Jednom zgodom uvredio ga na gradakim vratima neki drugi filozof, pa ga počne grđiti. Mladic mu odgovori mirnim i prijatnim smijehom. Filozof se začuđi, a mladac mu razjasni: Tri pune godine plaćao sam novcem one, koji su me pogrdivali, pa kako da se sad sretno ne smjeham, kad od mene ne tražiš novac za pogređi. Ako je taj mladac mogao da stekne toliko blagosti, da se može nazvati mudrim, koliko treba da mi nastavimo oko te kreposti, da se po njoj dostojimo krišćanskog savjeststva, a preko njega vječnog blaženstva i da budemo slični Kristu, koji je tu krepost toliko cijenio i volio.

Sv. Gregur navodi nam dva sredstva, koja će nas dovesti do blagosti. Prvo je, da prije svakog posla predložimo sebi sve suprotne prilike, u koje ćemo doći, i koje će nas staviti u nemir, te mogu biti uzrok srdžbe. Treba da si predložimo i uvrede i pogređi, koje je Spasitelj podnio i da ih s veseljem spremljamo, da sve primamo bez mrmiranja i žalje. Najzgodnije je ovako naručiti svoje oklopmo strpljivosti i blagosti već rano jutro, kad molimo jutarnju molitvu. Prodimo u duhu ove uvredljive riječi, koje ćemo možda danas čuti, sve odgovore i klevete, koje će se danas možda proti nas širiti. U isto vrijeme bacimo pogled na Isusa Krista, koji je iz ljubavi prema nama podnosio najveće uvrede i patnje i križ i blažost. Napokon odlučimo, da ćemo Njemu za ljubav danas podnijeti bez zlovolje i uzbuđenja sve zlo koje će nas stići. Sv. Bazilije kaže: Možda su te po licu udarili, zlostavili i popljuvali? I Gospodin je to isto podnio. Možda su te oklevetali? I Njemu se isto dogodilo. Možda su ti odućeu poderali? Njemu su je silom oteeli, i bacili kocku za nju. Ali jedno ti se nije desilo: da su te osudili na smrt i razapeli na križ. Svetac hoće da kaže: Ako je Isus najstrašnije stvari podnio za naše spasenje, moramo i mi li ljubavi prema Njemu male uvrede, koje doživljavamo, podnijeti bez srdžbe i želje za osvetom.

Drugo sredstvo, koje navodi sv. Gregur, kojim ćemo postići brzo krepost blagosti, jest sjećanje na vlastite grijehove. On kaže: Kad se desi, da te drugi vrijeđa, sjeti se svojih počinjenih grijeha. Kad nam gledamo vlastitu slabost, lako ispričavamo pogreške drugih. Tko je svijestan, da drugi od njega imaju svašta neugodna da podnesu, taj će lako podnijeti uvrede drugih. Kad nam u srcu uplamti srdžba, pa se sjetimo svojih vlastitih pogrešaka, to je kao da u vatra lijevamo miaz vode. Jer ipak nas je stid ne imati obzir prema pogreškama bližnjega, kad znamo svoje pogreške, radi kojih trebamo obzir i kod Boga i kod ljudi.

Pa doista, tko misli na svoje mnoge grijehove, i kazne, koje je zaslužio, rado će se pouzati i tuđe uvrede podnošiti.

K I Š A

Prozime kapljice kšše
Biju o prozorska stakla.
U mojoj je duši sve tiše:
Jedna se misao makla.

Reci mi, biterna kapi,
Gdje ti je klijetjeka meka?
Duša za smirenim vragi,
Strpljivo utjehu čeka.

Dolazim s plavih visina,
Dio sam beskrajnog mora,
Grob će mi biti nizina,
Obljet će iznad gora.

Smiri se, dušo, i šuti,
Ti kapljice vječne Ljepote,
Daleki i atrni su puti
U carstvo prave Dobrote.

SVLADAVANJE SAMA SEBE

Teško riječi, ali bez toga nema ni prava vjerojatnost ni istinita zadovoljstva u životu. To znači, svaki mora svladati svoje instinkte, toliko primjeri drugih i stihovi života. A jedan je rijetki primjer za to Franjo, sin bogata trgovca suknoa u Asisija, po imenu Petra Bernardini. I onda, kad je on živio mlad, objestian, lakomian i postupajan, teško je između Asisija i Poreljunkute, u mjestu Paret, gostinjac za gubavce, naravno San Salvatore (sv. Spasitelj).

Kraj toga gostinjac teško je prolazio mladi Franjo. I uvijek ga je tu kuga nagunjala velikom odvratnošću. Osim toga je to bilo, kad bi vidio posle u nje neprijatan i ogavan znak, koji je svjetlo osvjetljavao. Onda bi on ubrzo bio besan, odvratno lice i rukom začepio nos.

Ali jednoga se dana dogodilo preokret u njegovoj duši. Franjo se po običaju posjećivao s Bogom i on mu rekao: Franjo, ako nisi bio kao ja, nisi bio i samozbiljni koji si željelo ljubiti i ljubiti, ako hoćeš upoznati Vođu Božju, i ako to tako započneš, postat će ti garbo i odvratno ono, što si prije volio i bilo ti je slatko. A sve, što si prije odvratio, bit će ti vesna slatko i na prečestih radost.

I kad je Franjo jednoga dana zamisljen u to sam samcat ljubao umirujući svaki razvratni, kao što je bio kao ja. Franjo je prene i uvijek pred sobom na putu jednoga gubavca, obično u njihovo pesažno lagano okružje. Prestrani se i htjede pobjeći. Ali u njemu se nazirao probude riječi Gospođine i razbude kao vatra. S velikim samozbiljom stoji s konic. Pribrži se gubavcu. A iz njegovih usta i razjedane lica udari mu u nos stravičan sadržaj. No on nije stajao, nego je ispružio i napola raspalo među njegovih ruku. Brzo se sagne i polubi mu preoblitne rane i člove na prsima.

A zatim se naglo usao na krenja, a da ni sam nije znao kako. Dušom mu prostrati taj dan ništa prije poznata radost, sreća i slatkoća. Drugi dan pođe u samu zgradu gostinjac. Ovdje nastupiti njemu pr. Počeka na vrata i ušao. Iz svih stana počeo se izvijati gubavci na svojim napole ljubeđenim H-cima, spaljenim i ocljipjenim očima, natečenim i progrijanim mišicama, s otupim prsima na rukama i nogama. Sva ta iznakažena čista okupi se oko njega, mladoga sima bogata trgovca. A samrad iz nečistih grla čirovima pomažući vjesele, bio je tako jak, da si je Franjo morao, i protiv svoje volje, započeti nos, da mu ne postane. Ne odmah se obratiti, pogrditi svoju kecu i začepiti da dijeli milostinju. I na svaku stranu ispruženu ruku ušise svoje voljbe. Od toga je dana Franjo bio uvijek dobre volje.

Ovo je junački primjer svladavanja sebe kod jednoga Sveca. Bog toliko od nas ne traži. Ali je ovo zavidan primjer i za današnjega čovjeka, koji je kadar da toliko toga svlada i učini u ovom zvanju, a trebao bi da i sebe snađe svladati, ako hoće da bude veselo, zadovoljan i slobodan čovjek. Tako mu to lijepe pokazuje Franjo Asisli. Mnogi će pomisliti, da je zato potrebno toliko strogih samostajskih izvještaja, bježanja, noćnih bdjenja i pokoračkih remena. A to nije potrebno. Mi smo ured života, a današnji život pruža tolike prilika, da se zadovoljimo i nisu dakle potrebne posebne kakove pokore. Evo samo nekoliko napomena.

Mozda smo u takvim pričinama, da moramo nadzirati svoje misli. Zato treba da budemo u točno vrijeme i saš na svome mjestu. A ne da nam se u jutro na vrijeme ustati, nego se mamiemo i stjenjemo, prije nego li ostavimo tople jastuke. I ako sada u dva tri dana odvažno i na vrijeme sklozimo s kreveta i tako nastavimo, onda ćemo brzo steći naviku, za koju ćemo hvatiti Boga, i veseliti se odvratnosti, s kojom počinjemo svaki novi dan.

Mozda imademo vječnu čud, koja nas je mnogo puta vodila po tom. Učinimo nekog djela, a mi smo, tako da provajlje u neznanju riječi, koje de-sterostirku povećavaju što. I uvida, da je to ludost, da ga svaka malenkost toliko stavlja izvan ravnoteže. Neka produzimo za nijednog tjedan, da će u svakoj takovoj zgedi šteti, i to bezuvjetno šteti, pa makar mu kupa posue na glavu. Sigurno je, da će sil-

SJEDI S DESNE OBA BOGA SVEMOGUĆEGA

Na kemsiju Svetoga Pisma: Ušesne predaje mi isporučujemo o našem Spasitelju Isusu Kristu, da On na nebu »sjedi s desne Boga Svemogućega«. Česti je običaj u Svetom Pismu, da se sveti pisci radi lakšega shvaćanja svetih vjerskih otajstava o Bogu i Božjim svetinjama izražavaju na ljudski način. Tako bija i ovaj put. Jer je desna strana častija od lijeve, pridajemo Isusu desnu stranu kraj Oca. Nu »sjediti s desne« ne znači ovdje položaj tijela na prijestolju na desnoj strani Očevoj, nego znači najvišu kraljevsku moć i slavu, koja je Isus od Oca primio i koja stalno i trajno posjeduje na nebu. Kao druga božanska osoba, kao Sin Božji, Isus je od vijeka zajedno s Ocem i Duhom Svetim kralj svega svemira, a uvažastem na nebu postao je i kao čovjek dionik moći i slava Božje. Božju kraljevsku vlast, Isus kao Sin Božji posjeduje od vijeka, kao čovjek postizava u svom časnom, kad je slavne uzašao na nebu.

»Sv. Pavao opisuje slavu Isusovu na nebu: Pavao: »Otae uskrisi (Krista) od mrtvih i posadi sebi s desne na nebesima, nad svako Poglavarstvo i Vlast, i Silu, i Gospodstvo, i nad svako ime, blažak u svoj grad, povratak u svoje zemlji, nastanak sa svovima. Sve mi se drago činilo ravno, jedinstveno. Ali prije tri mjeseca, kada je pozudano znano, da će se povratiti, stule su se i naše ljudek samaje, koje su kao neizmjerljive pretvaraju gotemol radosti uzbuđeno najvažnijom stvarom: ravno i jednako. Sine umjesto da pođe kući, htiao je ulicama, kao nezobitlan otac, a ne kao zreo čovjek, muž i djetak, i napokon kada je sunce ledilo zapadu, pošao je ulicom, koja je vodila njegovu domu.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Njegov? Zena, djeca? Što je s njima?«

Kada je u tudioj zemlji na njih misao, najčešće se sjedno razutaka. Po svojem zvanju morao je skoro svake godine putovati preko Okeana. Znao se — put je trajao od 3 do 5 mjeseci.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

Nemojte se bojati, Aleluja!

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

»Dost! — No što zna, zna li on još ništa? — Opet je presao njime svih nezgodijem strah, i...
— Ulicom je žurilo svijet pred bažiliku Probednog Srca Kristova. Bio je Veliki Petak. — Nikola Antić nije čotiri godine poslije kod svojih. Puna četiri godine nije čuo ništa o svojima, čotiri godine bio je za njih mrtav. Tako čim mu je bila kruta svadba.

Naš planet

Zemlja, na kojoj živimo, član je Sunčeve obitelji, jedan mal pralica Sunca. Sunce je jedna zvijezda između mnogo milijardi koje skupa sačinjavaju jedan velični, uređeni sustav: Milijevni put. Ovak sustav predstavlja veliki i različit prostor. On lebdji i kroz prostori jur, kao neki ogromni rot komaraca leti u zraku. Iz našeg položaja unutar sustava gledamo kroz zvjezdani rot vani u dalji, neizmjeri svemir.

Cjelina prirode: zvijezde, Sunce sa svojim svjetlom i toplinom, Zemlja, koja se na određenoj daljini od Sunca okreće oko osi i ujedno obilazi oko nje, zatim atmosfera (oblični omotač), oceani i mora, kopna, brežovji i doline s potocima i rijekama, pa biljke, životinje i čovjek, te svi zakoni koji vladaju u njima i među njima — sačinjavaju tako savršeni i svrhoviti sustav, da se s njime ne može uporediti nikakav, pa ni naš najveći uređeni ljudski stroj ili sat. Objektivni (nepristrasni) učenjak razumom otkriva u beskrainoj prirodi savršeno umne zakone, iz kojih nužno zaključuje na razumnoj Zakonodavca, kao i to, da taj umom svojim beskraino nadilazi čovjekov razum. Da malo osvjetlimo savršenost sustava: svrhovitost i povezanost dijelova, koji sačinjavaju naš planet, našu postojbu i Zemlju.

Prije svega učimo otkretanje Zemlje oko osi i oko Sunca. Zemlja se okreće jednom oko osi za 24 sata i ta je osovina nagmala spram ravni nebeske ekliptike (ravnine, u kojoj se Zemlja giba oko Sunca), i taj nagib iznosi 23½ stupnja. Zemlja je nagmala zato, jer kad bi bila upravna, cijelu godinu bi Sunce na istom mjestu izlazilo i zalazilo. Ne bi bilo godišnjih doba, ne bi bilo potrebne izmjene topline, strujanje zraka, vodene pare. Zemlja bi postala grozilište. Kao položaj Zemljine osi sve te nepravilke uklanja, i tako jednostavno predstavlja upotrebljivo i korisno promjene. Tko je to uradio? Jedan proučavan um, koji prema postavljenoj svrsi proviđa sredstva.

Zemlju obavlja atmosfera (zračni omot), koji u prizemnim slojevima sadrži 78% plina dušika, 21% kisika, te mali dio ugljične kiseline, vodene pare, argona i drugih plinova. Takav sastav atmosfere nepočinio je potreban za održavanje života na Zemlji, za biljke, životinje i ljudski život. Ali atmosfera služi životu i na drugi način. Engleski fizičar J. P. Joule kaže, da nema atmosfere, bili bismo neposredno izloženi jednom strašnom i neizbježivom bombardiranjem. »Da ne govorim o meteorima, na ne bi nikakva zarada mogla obratiti ni najbogatijem vlasniku, koji lete brzinom od 18 milja u jednoj sekundi. I sama prašina, ako bi se tolikom brzinom gibala, mogla bi usmrtili svaku životinju kaže sponenuti fizičar. A po najnovijim istraživanjima dokazano je, da naša Zemlja nema atmosfere, koja upija i slabi djelovanje kozmičkih zraka, one bi za kratko vrijeme uništile sva živa bića na Zemlji, i pokopali atmosfera je uzrok, što se Sunčevu svjetlo u njoj rasipa na sve strane, pa vidimo plavi svod nebeski. Da nema plašta atmosfere, nebo bi bilo crno kao ponoć, a iz njegove crnine bilježilo bi Sunce kao čelina djelima i pravilo bi ostre i strahne sjene. Zvijezde bi vidjele kao dijamanti, ali ne bi svjetlućale prijateljski, nego bi njihove zrake postale kao ostre produčre igle postojeane svjetlosti. Za čeljei blagovotni utjecaj i čudnovatu zaštitu, koju pruža atmosfera, razuman stvor ne može, a da se za zahvalnoću ne divi Stvoritelju.

Na Zemlji ima oko 5/7 oceana i mora, a oko 2/7 kopne. I takve je podjela potrebna za održavanje života. Sunce svojom toplinom godišnje digne oko 660 milijuna tona vode iz oceana i mora u obliku vodene pare, te raznosi ovu paru nad sve krajeve, gdje se onda zgusne u oblake, te u obliku kiše i snijega pada na Zemlju i teče potocima i rijekama ponovo u mora i oceane. Da nema tog kruženja vode, ne bi bilo života, kakav postoji na Zemlji.

Čemu služe tolike visoke planine i ledenjaci? Ne bi li — kazat će netko — ti beskraini prostori bili puno korisniji, kad bi se pretvorili u ravniče? Ne zna, da bi bez tih visokih vrhunaca bile ravniče i doline tako isto ne-

Iz katoličkog svijeta

FRANZ MOLNAR, glasoviti književnik, pisac poznatog dječjeg romana »Junaci Pavlove ulice« nedavno se je obratio. On je u svome obračunu dao izjavu preko jedne američke radio-postaje. U ovoj izjavi Molnar je među ostalim rekao: »Preko 60 godina sam živio bez Boga. Sada, kada sam ga upoznao, uvidam, da su bile obično danguljenje sve godine, koje sam živio daleko od Njega.«

I U FRANCUSKOJ se sve više širi pokret, da se u cijeloj Crkvi uvede blagdan »Krišta Radnika«. Jedan od vodećih francuskih katoličkih listova napisao je uvodni članak, u kojem obrazlaže, da je uvođenje blagdana »Krišta Radnika« velika potreba sadašnjice, da bi se naglasilo kršćansko shvaćanje odnosu prema radu. **ASBLUGO U GATACA ASSUMPTIONISTA** bilo je u japanskom gradu Miyazaki osnovana 1939. kongregacija »Sestara Ljubavi«, kada su položile »Sestara« zavjete dvije sestre Japankinje. One su se posvetile brizi za starije i napuštene djeću u »Vrtu Ljubavi«, koji su Salezijanci već duže vremena u tome gradu uzdržavali. Kongregacija je u kratko vrijeme brojno ojačala tako, da je 1945. imala 18 sestara, 5 novica, 77 postulankinja i 15 aspirantica, sve same Japankinje.

TROSKOM OD 250.000 DOLARA sagrađena je u američkom gradu Oak Ridge-u nova župna crkva posvećena Bogorodici. Uz crkvu je sagrađena i škola, koju »osvoje« 85. dominikanka, koja ima 500 učenika, a u školu se do sada upisalo 200 učenika, koji su razdieljeni u šest razreda. Iduće školske godine škola će biti proširena na osam razreda.

NA KATOLICKOM ŽENSKOM SVEUČILIŠTU Presvetaoga Vlade u Tokiju u odobrenjem japanske vlade osnovan je novi pedagoški fakultet. Izgradnjom novog krila ove sveučilišne moći primiti će 110 novih studenkinja.

U JAPANSKOM GRADU OKAYAMA društvo sv. Vinka Paulskoga priredilo je za Božić objed za 5.000 sirote djece i za 6.000 staraca. Za novu godinu ovo je društvo posebno obdarilo sirotinjama djeću u ovome gradu.

NACIONALNI SAVEZ STUDENATA katoličkih koleža u SAD proslavio je 10. godišnjicu rada svoje komisije, koja ima zadatak, da među katoličkim studentima propagira proučavanje društvenih pitanja. Tom prilikom imenovanoj Savezu je uputio osobno pismo predsjednik SAD-a Truman, u kojem je, između ostaloga, naveo: »Rad koji vi vršite u vašim koležima, mnogo će pomoći, da se kod našega članstva razvije takve osobine, od kojih Amerika ima veliku potrebu uslijed neprestanog razvika njene demokracije.«

PROBLEMU STRAJKA i pravu radnika na strajk posvetilo je cijeli svoj broj od mjeseca sjedinjena katolički časopis »La Chronique sociale de France«. Neki su članci, koje je napisao Joseph Folliet, odnosni na kritiku protiv zaključaka socijalnog tjedna u Nantesu, koji se održao tokom prošle godine.

KLUB BUDUĆIH SESTARA. Tako se zove ustanova, utemeljena prošle godine u SAD, koja ima zadatak, da drži tečajevje iz redovničkoga života onim djevojkama, koje se kane upisati u redovničku kongregaciju ili red. Kroz proteklu godinu ove je tečajevje pohađalo 1500 djevojk.

U ARGENTINI se na svečan način proslavljena 75. godišnjica dolaska Salezijanaca. Salezijanci su bili prvi, koji su u Argentini osnovali obrtne i poljoprivredne škole. Njihovo se je djelovanje razvijalo uglavnom u zaštićenim argentinjskim područjima kao Patamonijsko, Objegno, Zemlji i Malvinčkim otocima. U salezijanskim školama u Argentini se sada školuje 11.000 djece.

plodne kao i Sahara. Plamine su vodene pričuve za rijeke i tim daju zemlji plodnost.

U, koje je to uređio. Samo neizmjeri. Um mogao je zamisliti prirodu, njezine zakone, red, koji vlada u njoj i sve podržavati.

KATOLIČKO SVEUČILIŠTE U MANILI na Filipinima osnovali su Dominikanci. Sveučilište ima sada osam fakulteta, četiri koleža, tri instituta i 780 profesora i 19.422 slušača u većini samih Filipinaca, a ima i nekoliko stotina Kineza, Indijaca i t. d. Katoličko sveučilište u Manili izdaje 10 periodičkih časopisa i ima svoju vlastitu radio emisionu postaju.

DOMINIKANCI SU U BELGIJI još 1937. započeli obiteljski pokret dnevnog moljenja sv. krunice u svrhu očuvanja svjetskog mira. Ovaj pokret se je poslije rata proširio po mnogim katoličkim krajevima i sada obuhvaća više milijuna katoličkih obitelji, koje svakoć dana mole sv. krunicu. Kako smo već izjavili u našem listu, ovaj je pokret djelovao, da su mnoge radio stanice u raznim zemljama uvrstile u svoj dnevni program i moljenje sv. krunice.

KROZ SVETU GODINU hodočastio je u Svetu Zemlju veliki broj kršćana iz svih krajeva svijeta. Njih 11.000 došlo je arapsku vizu, a od ovih samo 150 je dobilo dozvolu, da može posjetiti i ona sveća mjesta, koja se nalaze u Svetoj Zemlji. Nije točno poznat broj hodočasnika, koji su došli u Svetu Zemlju sa izraelskom vizom i koji nisu mogli posjetiti sveća mjesta, koja se nalaze u arapskim rukama, ali se smatra, da je i takvih bilo više hiljada.

RUKOVODIOCI AMERIČKOG KATOLIČKOG DRUŠTVA »Kolumbo; Vitevozi« održavali su nedavno svoj godišnji kongres u Washingtonu. U crkvi Navjestačija odežana je svećena služba, koja se koje je propovijedao biskup iz Galvestona. U svojoj propovijedi biskup je naglasio, da se zadatak, koji mora na poseban način interesirati suvremene katolike, sastoji u tome, na koji način svijet obrati Bogu. Označena je i ura klanjanja namijenjena miru u svijetu i sročnom povratku kući svih onih, koji se nalaze u stranin zemljama pod oruzjem.

STARA KATOLIČKA OPATIJA AYLSFORD u engleskoj pokrajini Kent ponovno je restaurirana i predata bogoslužju. Poslije mnogo stoljeća ova je opatija posjetio na povratku iz Rima englesko hodočaće, koje je na Badnjak pristupovalo zatvaranju Svetih Vratiju u bazilici sv. Petra.

U PRISUSTVU VELIKOG BROJA GRADANA i odličnika proslavljena je u Bruxellesu 20. godišnjica rada Katoličkih Konferencija. Ovo ustanova priređuje povremena predavanja u najaktuelnijim suvremenim pitanjima, koja drže odlični predstavnici katoličke mišli u svijetu. Na proslavi su govorili belgijski ministar vanjskih poslova van Zeeland, biv. francuski ministar predsjednik Bidault i glasoviti anglo-belgijski patrilik kardinala Notre Dame insuovne o. Riquet.

ENGLISKI KATOLICI su proslavili 150. godišnjicu rođenja glasovitog kardinala John-a Henry-a Newman-a. Kardinal Newman je bio anglikanac, koji se obratio na katolicizam te u Katoličkoj Crkvi postigao visoku čast nadbiskupa i kardinala. On je bio zaštoski glasoviti »Otkrivač pokretstva«, koji djeluje na ujednojanje anglikanaca s Katoličkom Crkvom. Kardinal Newman je mnogo i pisao, među ostalim i romane apologetskog sadržaja. Neki od ovih romana su prevedeni i na hrvatski jezik.

KATOLIČKO SVEUČILIŠTE u francuskom gradu Lille bilo je utemeljeno kao Katoličko 1871. godine i prozina 1874-1875. pravnim fakultetom i s tečajevima za književnost i prirodne znanosti. Ved 1877. Institut se pretvorio u sveučilište s tri fakulteta (pravni, književnost i prirodne znanosti). Francuski katolici su činili vrlo velike struje, da bi se ovi sveučilišni mogli razviti, pa su već od 1877. sakupili preko šest i pol milijuna franaka. Danas Katoličko Sveučilište u Lille broji pet fakulteta i osam visokih škola te stoji na čast francuskim katolicima.

U FRANCUSKOJ AFRICI trapišti grade samostan, u kojem će raditi trapišti domoroci. U tu svrhu stigao je u Dakar opat glasovitog trapištiskog samostana u Argueille-u Eugenijske Court.

Dignite kamen

Jednoga dana nalazio se Isus pred Jordana, gdje je Pročeta krizovao. Vjenski je iz Betanije dobio žalio vijesti: Lazar je obolio. Njegove sest. Marta i Marija, potražile su učitelje pomoć, jer su bile u beznačajnom položaju.

Isus se odmah zaputio, ali je prije u Betaniju oetiri dana i kamije, kako Lazar umro i pokopan.

Ususret mu izide Marta. On ju je i tlo govoreći u uskrucnu. Preonda Ma ta nije razumjela Isusovih riječi, ipak se veselila i pozvala sestru Mariju. O dode plačudi. pa kad je vidjelo priatni, zaplakaše. . . I Isus, dirnut tim p zovom, zaplaka.

To je jedan od riječkih stajuehva, je čitamo u Evidenju, da je Isus p kao. Onaj, koji nije plakaao radi nek hvalnosti svoga naroda, koji ga je h kameovatio, onaj, koji nije zaplakaao na izdajnički potjubać Judin . . . On koji ne će zaplakati ni pod krvavim kletvom, ni pod kletvom iz kletvom pod očim čavlatima križa. Taj isti iz zaplaka nad grobom!

No, pogledajmo ovdje jednu značajnu okolnost: Isus, koji je bio toliko p tističen radi Lazarove smrti, koji je ta ko puta prevladio, da ga vidi, koji je gurno gnojio i želje, da ga što prije očitvi, umjesto da pošalje sv. otvora se prema prisutnim i kaže: »Digni kamen!«, a On je strpljivo čekao, da se ljudi uz teški napor i mišni rad d vallii kamen a groba.

A čemu ovo?! Zašto On nije otvoro grob svojom svemoćnom riječju?! Za to nije onom istom moći, kojom je u ovu mrtvog Lazara, digao i kamen. Zašto je to naredio drugomu, a On čekao?

Kao što u svim riječima i djelui Božanog Učitelja, tako i ovdje reče se za nas dragocijna pouka. Isus je učinio, tumači Damačasceni Učitelj, uvidimo ovo: i ako Bog odjavljuje mrti ipak i mi moramo sudjelovati u to odizivanju.

Tko od nas nebi želio, da Bog učitvi i našu i vjebni nebeski živ ushine brata, supruga, oca, prijatelja, sahranjenog u Čistilištu?

To isto hoće i naš Gospodin i sprman je to učiniti, ali se prije okrećena nama i veli nam: »Dignite kamen!«

A na koji način?

Najprije sredstvima, koje nam pru Vjora: molitvama, oproštenjima, s tim Misama . . . Ovo su zalista uspješ sredstva, kojim moderno dignu, ali ne mogu učiniti, da bude grubi koljena su zahvane čudne u Čistilištu »Dignite kamen!« — Ali, kako?! Sredstvima, koje nas uču razum, s primjenjujuću dušama u Čistilištu: za voljajine naših dobrih djela, ljubavi, s hvalnosti, pravdočnosti, koje će po činstvu svetih mišli nadoknaditi grubi čin, ali i tako dostojnima Njegovim milosrđa.

»Dignite kamen!« — Ali kako?! U ljubavi, bolju, črtvomu, koje će ne osore nadahnuti, jer mi ljubiočve du trpeći i črtvujući se za njih, učiniv č mo ih lijepljima i čistima pred očim Božjim, da tako potpuno digne mo men, koji ih dijeli od Njega. Tada se ponoviti čudo pa i nad grobom naš rotelja i prijatelja. Zričve se ponov zavignuti: »Lazare, izađi van!«

Izidi iz smrti, da ušeh u život. Izidi iz vatre u raskladi! Izidi iz Čistilišta muka, a uđi u vosejje Gospodina svoga i

MALA AMERIČKA REPUBLICA PORTORICO broji 2.200.000 stanovnika koji su gotovo svi katolici. Portorico ima 339 katoličkih crkvi, a za pastora zauzeli su brine 60 svjetlovih i 233 redovnika svećenika. U bogoslovnom sjemeništu ima 94 bogoslova, a osim toga ga dvadeset njih se nalazi na naučaku u sjevernoameričkim teologijama. U Portoricoi postoji katoličko sveučilište sa 70 profesora i 1.400 studenata. Katoličkih srednjih i pučkih škola ima 64. 18.500 učenika i učenica. Osim te katolici uzdržavaju jednu školu za gluhonijeme, jednu poljoprivrednu školu i jednu školu za bolničare, 7 bolničkih zapuznara i 10 škola za mlade starije. U Portoricoi djeluje 16 nudišredovničkih društvi u 67 samostana i 16 redovničkih društvi u 71 kući